

Zunkro ja Kubja-sundimisse al, kangeste
tõdd teggema. Siiski ei ta jätnud jomist
mahha; wiimse koppika kandis kõrtsu, ja
palga willi, mis ta perremehhe käest sai, jub-
ba se olli kõrtsudes jodud, enne kui sedda
leigati. Nenda ei ta kännud milgil wiisil
naese ja laste eest hoost, kes nähas seisi-
d; lapsed ei sanud õppetust, isä olli ikka pim-
me täis, ja emma ei sanud nendega üksi
toime. Nenda kaswid nemmad rummalus-
ses üles, ja hakkasid jo nores põlwes kurja
armastama. Ja kas siis Tomal ennesel
ehk olli sest jomissest süddame rõmo ja mele-
head? Ei koggoni. Urro wahhest läks ta
kirkiko, käis ka, monne aasta takka, laual,
agga ei tal olnud seal jures süddame lotust
egga julgust! Jummalä sanna kuuldes, tun-
nistas südda temma wasto ja waemas ted-
da. Laual käies, teggi õppetaja maenitsus
temmale häbbi ja hirmo. Ei ta julgend
Jummalä, egga hinge peäle mõtelda, ja
surma ja tulleva ello meletusetades, tulli
kar-

kartus ja wärriseminne temma peäle. Se-
pärast ei tal olnud selle mõttega paljo teg-
gemist, waid wöttis holetuma ja kerge me-
lega sedda mõtet agga kautada, ja omma
kurja jomisse himmo-mõda, ennas' diete huk-
katussele ärra anda. Se keigewaesem lug-
gu, mis tal siin ma peäl weel sest meletu-
mast ellust tulli, olli se, et se kange Jum-
mala willi, mis ta ührepubliko nelas, tem-
ma terwise rikkus. Se põllero wiin, mis
ta ni rohkesti wöttis, olli temma kopsud ja
maksad ja keit temma sissekonna ärrakõrwe-
tanud. Sest ta hakkas pöddema ja hirm-
sase seest karjuma. Kange kõbha panni
temma riinad kiini, ja temma ihho kuiwis
ärra. Kange wiin piddi, temma arwates,
tedda kiinitama, agga se olli walle; wiin
teggi wigga suremaks. Haigusse pärast
sai ta siis sullasest lahti ja ellas müüd naese
jures waewa wiisil. Ühhe päwa olli ta pis-
sut nago parrem, ja wöttis sepärast nou-
kätte, isse wesksele miina pari wakka wilja-